

Κουτρούλης

Κουτρούλης, ο, ουσ. [*μυν. κουτρούλης <ίσως κουτροτρούλης (= αυτός που η κούτρα του είναι σαν τρούλος).* Κακώς η λ. εκλαμβάνεται ως επώνυμο, γιατί αναφέρεται στον τρόπο διαπόμπευσης κατά το παρελθόν, που ήταν κούρεμα του ατόμου και περιφορά του στους κεντρικούς δρόμους της πόλης πάνω σε γάιδαρο, οπότε επικρατούσε πολύς θόρυβος και φασαρία από το πλήθος που παρακολουθούσε. Σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση, ο Κουτρούλης ήταν υπαρκτό πρόσωπο που τέλεσε τους γάμους του στη Μεθώνη με μεγάλη λαμπρότητα και θόρυβο, για να δικαιολογήσει την πολυετή καθυστέρησή του].

- *βαράω* *σου Κουτρούλη το γάμο*, βλ. φρ. *ρίχνω* *σου Κουτρούλη το γάμο*.

- *έγινε του Κουτρούλη ο γάμος*, *έγινε* μεγάλη αναστάτωση, μεγάλη φασαρία από πολλούς ανθρώπους, που δημιούργησαν ευχάριστη κατάσταση ή φασαρία, *έγινε* χαμός, χαλασμός: «όταν οι δυο παρέες πιάστηκαν στα χέρια, *έγινε του Κουτρούλη ο γάμος μέσα στο μαγαζί*». Η φρ. *του Κουτρούλη ο γάμος*, από ομώνυμη κωμωδία του Α. Ραγκαβή.

- *έγινε του Κουτρούλη το πανηγύρι*, βλ. συνηθέστ. *έγινε του Κουτρούλη ο γάμος*.

- *ρίχνω* *σου Κουτρούλη το γάμο*, πυροβολώ στον αέρα από χαρά ή ευθουσιασμό ή έτσι, χωρίς ιδιαίτερο λόγο: «πάνω στο κέφι του έβγαλε το πιστόλι του κι άρχισε να *ρίχνει* *σου Κουτρούλη το γάμο*». Συνών. *ρίχνω* *στο γάμο του Καραγκιόζη*.

- *ρίχνω* *σου Κουτρούλη το πανηγύρι*, βλ. συνηθέστ. *ρίχνω* *σου Κουτρούλη το γάμο*.

- *σου Κουτρούλη το γάμο*, άσκοπη, μάταιη ενέργεια ή πράξη αδικαιολόγητη: «είχε ένα σωρό λεφτά και πού τα *ξόδεψε νομίζεις!* *Σου Κουτρούλη το γάμο*».

- *σου Κουτρούλη το πανηγύρι*, βλ. συνηθέστ. *σου Κουτρούλη το γάμο*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας